

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.129 van 18 maart 2003
in de zaak A. 123.891/XIV-10.836.**

In zake : XXX,
 verblijvend in het Onthaalcentrum voor vluchtelingen,
 te 2950 KAPELLEN,

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 10 november 1964 en van Tsjechische nationaliteit, op 15 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 3 april 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 23 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 5 maart 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VERSTRAETE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 28 februari 2002 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 3 april 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 juni 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd. Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina’s.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Tsjechisch staatsburger van Tsjechische origine, verklaart Tsjechië verlaten te hebben omwille van etnische redenen. Omdat uw echtgenote, P. M., van Roma-origine is, was uw gezin het slachtoffer van discriminatie en racisme in uw dorp. U verklaarde dat u in 1996 uw job verloren had omdat de politie kwam zeggen dat u mogelijk zou stelen omdat u samenwoonde met een zigeunerin. Sindsdien heeft u enkel tijdelijke jobs gevonden. Telkens u een nieuwe betrekking had, kwam ofwel de politie langs ofwel telefoneerde de burgemeester naar uw werkgever om te zeggen dat u tussen de zigeuners leefde. Hierdoor kon u nooit lang een betrekking houden. Een jaar vóór uw vertrek in februari 2002 naar België is uw gezin ingetrokken bij uw schoonouders niet ver van uw dorp. Tijdens de zomervakantie van 2001 hebben vier skinheads op twee motors stenen gegooid naar twee van uw kinderen, J. en M., die buiten speelden. Uw vrouw moest binnenblijven omdat u het te gevaarlijk vond en terwijl u de twee kinderen ging halen kon u de nummerplaat van één van de twee motors lezen. U telefoneerde de politie en toen zij kwam(en) gaf u hun (haar) de gegevens. De nummerplaat zou volgens de politie niet bestaan en ze hebben (heeft) geen onderzoek ingesteld. Later heeft u nogmaals contact opgenomen met de politie maar ze zou(den) u uitgelachen hebben. In de herfst van 2001 bent u aangevallen door skinheads toen u sigaretten ging halen op een dorpfeest. Ze

hebben een fles naar u gegooid en u verwond in het gezicht. Ze zeiden dat u moest vertrekken. U heeft de politie niet op de hoogte gebracht omdat het volgens u geen zin had omdat er niemand voor u zou willen getuigen. Ook de familie van uw vrouw heeft problemen ondervonden omwille van hun afkomst. De ruiten van het huis van uw schoonouders werden 5 of 6 keer ingegooid en ook hun varkens werden mishandeld. U verklaarde dat uw kinderen geen plaats hebben binnen de samenleving en dat ze regelmatig geslagen en genegeerd worden door de andere kinderen. Toen u in 2001 uw oudste dochter wou inschrijven in het eerste studiejaar werd haar dit geweigerd. Alle kinderen van Roma-origine werd gezegd zich in te schrijven in een school voor bijzonder onderwijs in de stad. De laatste twee maanden vóór uw vertrek bracht u door in een naburig dorp bij de schoonfamilie van uw vrouw. Daar wachtte u op de paspoorten die u aangevraagd had om te kunnen vertrekken. Op 26 februari 2002 bent u samen met uw vrouw en drie minderjarige kinderen met de bus via Duitsland naar België gereisd. U kwam aan op 27 februari 2002 en u vroeg asiel aan op 28 februari 2002.

Er dient te worden vastgesteld dat er verschillende elementen zijn die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen, enerzijds tussen uw opeenvolgende verklaringen (DVZ, CGVS) en anderzijds tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw.

Zo verklaarde u voor DVZ dat u te weten kwam dat de politieagenten die in 1996 naar uw werk kwamen, gestuurd waren door de burgemeester (DVZ, nr.42). Voor het Commissariaat-generaal echter verklaarde u dat de burgemeester er in 1996 nog niets mee te maken had (CGVS, p.7).

Met betrekking tot de nummerplaat die u noteerde van de steengooiende skinheads tijdens de zomer van 2001, verklaarde u voor (de) DVZ (DVZ, nr.42) dat u na dat incident naar de politie bent gestapt om die gegevens over de nummerplaat mee te delen en dat de politie u later liet weten dat deze plaat niet bestond. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u de politie telefoneerde en dat ze naar u kwam(en). Toen u hen (haar) de nummerplaat gaf, stak één van de agenten die in zijn zak en zei meteen dat zo een nummerplaat niet bestond (CGVS, p.7). Bovendien blijkt uit uw verklaringen afgelegd bij de DVZ dat u nooit een aanslag had meegemaakt op uw lichamelijke integriteit (DVZ, nr.42 en nr.45), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u in de herfst van 2001 aangevallen bent door een groepje skinheads op een dorpsfeest en dat u hierdoor gewond was (CGVS, p.9 en p.10). Het is bevreemdend dat u dit voorval niet vermeld heeft bij uw interview voor (de) DVZ en dat uw vrouw dit incident nergens vermeld(t) hoewel u verklaarde dat u gewond was in het aangezicht. Voorts zijn er nog tegenstrijdige verklaringen tussen uw interview voor het CGVS en het interview van uw vrouw. Zo verklaarde u dat u alleen met uw vrouw en uw drie kinderen in uw woning in Doloplazy, policky 5 woonde (CGVS, p.5), dat uw zus elders in Tsjechië woonde en dat er geen problemen waren met betrekking tot uw zus (CGVS, p. 13). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat uw zus ook in hetzelfde huis, in Doloplazy policky 5, woonde als uw gezin en dat uw zus haar niet accepteerde omdat ze Roma is (CGVS, p.4). Ook dient opgemerkt te worden dat uw vrouw verklaarde dat uw kinderen geen enkel probleem hadden zich in te schrijven in een school (CGVS, p.13), terwijl u verklaarde dat uw oudste dochter zich niet kon inschrijven in een school in het dorp omdat ze Roma was (CGVS, p.11). Uw vrouw vermeldde uitdrukkelijk voor het Commissariaat-generaal dat jullie een incident met skinheads op motors hebben meegemaakt, namelijk een incident in 2001 waarbij uw zoon bijna omvergereden werd door skinheads op twee motors. U en uw vrouw zijn toen naar buiten gegaan en achteraf hebben jullie de politie niet verwittigd (CGVS, p.10-11). U echter vermeldde een ander incident met skinheads op motors. U verklaarde dat u en uw vrouw aanwezig waren in de keuken toen skinheads op motors stenen gooiden naar uw zoon en dochter die buiten speelden. U stelde dat u de kinderen naar binnen bracht terwijl uw vrouw voor haar eigen veiligheid moest binnenblijven waarna u de politie verwittigde (CGVS, p.8 en p.9). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op het voorgaande kan wat u betreft geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (paspoort, paspoort van echtgenote, huwelijksakte, geboorteakte, geboorteakte echtgenote, geboorteaktes kinderen, diploma en examenboekje) wijzigen hetgeen hiervoor uiteengezet niet.”.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel op goede gronden aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing niet volledig is; dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde beslissing blijkt dat aan verzoeker inderdaad een onvolledig exemplaar van de bestreden beslissing werd ter kennis gebracht; dat het niet getuigt van behoorlijk bestuur om een onvolledig gekopieerde beslissing, waarbij zinsneden ontbreken, aan de betrokkene ter kennis te brengen, aangezien dit in het kader van een eventuele beroepsprocedure de rechten van verdediging in het gedrang brengt;

2.2. Overwegende dat verzoeker verder terecht aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing beperkt is tot een loutere opsomming van tegenstrijdigheden; dat de Commissaris-generaal uit de in de bestreden beslissing opgesomde tegenstrijdigheden afleidt dat zij op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen; dat uit de analyse van de verschillende verhoorverslagen blijkt dat voormelde tegenstrijdigheden grotendeels niet bestaande of vergezocht zijn; dat slechts één tegenstrijdigheid tussen verzoekers verklaringen en die van zijn echtgenote omtrent het al dan niet samenwonen met de zus van verzoeker effectief steun vindt in het administratief dossier, doch geenszins de kern van verzoekers asielrelaas betreft; dat voor het overige uit de samenlezing van de opeenvolgende verklaringen afgelegd door verzoeker en zijn echtgenote, M. P., op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat hun verklaringen consistent en coherent zijn, en hun vluchtmotieven op het eerste gezicht niet ongeloofwaardig zijn, daargelaten de vraag of deze vluchtmotieven al dan niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève; dat de Commissaris-generaal zich uitsluitend heeft geconcentreerd op een aantal vermeende tegenstrijdigheden in het asielrelaas van verzoeker en zijn echtgenote, die op het eerste gezicht de geloofwaardigheid van dit relaas niet in het gedrang brengen; dat de Commissaris-generaal nalaat om in te gaan op de asielmotieven van verzoeker en zijn echtgenote, en om deze te toetsen aan de criteria van de Conventie van Genève en aan de politieke en sociale context van het land van herkomst van verzoeker op het tijdstip van zijn vlucht, om aldus uit te maken of verzoeker al dan niet in aanmerking komt om het statuut van politiek vluchteling te verkrijgen; dat het niet volstaat om, gelet op het relaas van verzoeker, enkel de grotendeels vermeende en door foutieve interpretatie gededuceerde tegenstrijdige verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal op te nemen in de bestreden beslissing en om te wijzen op de eveneens voor interpretatie vatbare tegenstrijdigheden tussen het relaas van verzoeker en dat van zijn echtgenote; dat het asielrelaas van verzoeker in zijn geheel genomen geloofwaardig overkomt en een nader onderzoek ten gronde verdient; dat het enig middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 3 april 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.